

Karel Mausser

Ko so nesli k žegnu ...

Kolač so mati v jerbas položili
in troje rdečih pirhov so dodali;
potem so nam, ki smo krog mize stali,
pomen vsega takole razložili.

Kolač je Kristus — v grobu zdaj počiva —
in rdeči pirhi kri so, ki je lila,
da svet bi grešni greha odrešila
in ga še zdaj iz dneva v dan umiva.

Še troje hrenovih je korenin dodala.
To so žebliji, ki so Boga pripeli
na križ. In ko so ga Judje kleli,
bridkó pod njim Marija je jokala.

Nazadnje gnjat so mati priložili
(in te otroci bili smo najbolj veseli).
Nato so prt velikonočni vzeli
in ga čez jerbas tiho pregrnili.

Karel Mausser

Beganica

Ko sem prvokrat nesel beganico v cerkev, sem hodil v drugi razred. Dotlej jo je nosil brat. Za slovesni dan sem se pripravljajl že teden prej. Nabral sem bršljana, da sem okrasil beganični vrh in še mačic sem nataknil med šibe. Brat mi je pomagal s svetom, da bi bila moja beganica najlepša.

O, dobro se še spominjam, kako sem oprezoval pri sošolcih, da bi videl, kako jim gre delo izpod rok. Beganice vseh so bile dokaj manjše od moje, toda po lepoti jo je prekašala beganica sosedovega Tončka. Bila je vsa okrašena s pisanimi trakovi, ki so se svedrasto spuščali prav tja do sredine. Takoj sem jih hotel imeti tudi jaz in ko je še brat prosil zame, mi je mati dala dinar, da sem jih kupil pri mizarju. In ko sem jih navezal med bršljan, se mi je zdelo, da tako lepe beganice še nisem videl v svojem življenju.

V soboto zvečer pa sem zaprosil mater za jabolka. Še nekaj jih je bilo v kašči in jaz sem dobro vedel, da jih hrani za mojo beganico.